

τὰ περιεστέμματα περιέχεται ὡς ὄν τε, καὶ ἄ
 πορον πορὸς τὸ πορὸν τὸν ἐκείνων ἕστα) ὅτι
 χεῖρμον ἢ πορὸν τὸν μὲν λέγειν, ἢ ἀπείρητον
 ἀπείρους ἔχον διαμέτρους, μὴ ἔῃ μικρὸν καὶ ὀ-
 λίγον, καὶ ὡς ἐκείνοι ἔλεγον. καὶ γὰρ φησι καὶ
 τόπον, καὶ μέγεθος, καὶ ὅ ὡς τὸ σωμαχεῖς, μ-
 κρὸν μὲν λέγουσιν, καὶ ἐφ' ὧν ἀρμόπει τὸ ὀλί-
 γρον ὅτι ὡς διαπερασθῆναι πρὸς τὸ ἐκλαμβάν-
 νόμεθα τὸ σωμαχεῖς, ὡς ὅτι τῷ χροῦ, σωμα-
 χεῖς ὄντος, λέγουσιν καὶ μικρὸν χρόνον τὸ ἡμῶ-
 ερον. φέρε λέγουσιν καὶ ὀλίγον χρόνον τὰς δύο
 ἡμέρας, ἢ τὰς δύο ἡμέρας, ἢ διῆ ἢ πὶ τοῖς τὸν. οὐ
 μὴν δὲ φησιν, ὅτι κληρόμεθα, εἰς τὸ μὴ δια-
 ρεῖν ἀπείρους τὸ σωμαχεῖς, διὰ τὸ ὀλιγότητα τῶ
 πορῶν, τὸ γὰρ δυνάμει ἔχει διαμετρεῖται
 αὐτὸ, ἐνέσται τέτρα καὶ μικρὸν ὄντι, ἔτι ἢ εἰ καὶ
 σῶσθαι, καὶ ὅτι γε μὴ αἰ κτ' ἐπιμὴν διαμε-
 τήσονται λέγει) ἢ κτ' ἀτόμων τὸ μικρὸν, τῶ
 γὰρ ἐκείνοι πορ τίνεσι. τῶς δὲ γε καὶ ἀπει-
 ερι τέτρα σωμαχεῖς ἐν πάρεσσι δυνάμει. τῶ-
 το γὰρ καὶ αὐτοὶ ὁμολογήσαντες αἱ, ὡς ἐν πάσει
 γε μὴν, καὶ αὐτῇ τῇ κατ' αὐτὸν ἀτόμω. ἀ-
 πείρητος δυνάμει ἐπιμὴ ἐν πάρεσσι, καὶ δια-
 ρεθεῖν αὐτὸ καὶ αὐτῇ κτ' ἐπιμὴν, καὶ ἀπείρητος αὐ-
 ἔχει τὰς διαμέτρους καὶ αὐτῇ, ὡς ἢ μὴ ἀτομος.
 πῶσαν δὲ τὴν δυνάμει δυνάμει τὸ ὅτι καὶ χρο-
 νος λόγον, τῶ μὴ ἀτόμω. ἔτι τὸ μέγα ἐν μι-
 κρῶν τῶν σύγκει. ἢ ἐν ἑξ ἑξ ἔσται τὸ μέγα,
 ἢ ἐκ τῶν μικρῶν σύγκει. ἀτομα δὲ καὶ ἀμερῆ
 τὰ μικρὰ, ὡς ἐκείνοι λέγουσιν. ἢ τὸ πεπερα-
 σθῆναι ἔχον διαμέτρους, ὡς ἐκείνοι ἐπιστοιῶν, ἔ-
 μέγα ἔσται. τὸ γὰρ αὐτὴν μέγα, εἰ εἰς τὸ ὀλί-
 γον πεπερασθῆναι διαμετρεῖται, καὶ ταῦτα τοῖς του
 ὄντος ἀμερῶς, καὶ ἀτόμω τῶ ὀλίγῳ. τὸ γὰρ ὄλον
 τὰς τῶ μεγάλων ἔχει διαμέτρους, ὁμοίως καὶ ὅτι
 ἢ, μόνον ἢ ὄλον πὶ ὄλον. ὄλον δὲ ὅτι, τὸ πὶ μι-
 κρῶν πεπερασθῆναι ἔχει τὰς διαμέτρους, καὶ τὸ
 μέγα ἀπείρητος, οὕτως ἐκείνοι ἀξιοῦσιν. τὸ γὰρ
 μέγα, ἐφ' ὅσον ἐγχεῖται διαμετρεῖται, πολλὰ
 καὶ ἀπείρητα μικρὰ ἔσται. ὡς τὸ λέγουσιν αὐ-
 τοὶ ὡς ἀτόμω ὀλίγον διαμετρεῖται, καὶ ὅτι
 εἰς πεπερασθῆναι διαμετρεῖται. ἀλλ' ἔ-
 κασον ἢ τὴν μὲν τὸν ἐκείνων κτ' τῶ τῶ ὀ-
 λίγου φύσιν διαμετρεῖται, καὶ εἰς πεπερα-
 σθῆναι καὶ αὐτῆς ἐπ' ἐκείνοις οὕτω γηῖσται,
 καὶ αὐτῆς ἐπ' ἄλλοις. οὐδὲ γὰρ γηῖται) τὸ ὀ-
 λίγον, ὁ αὐτὸ διαμετρεῖται πέρυκα κτ' ἢ ὑπόθε-

dicere, & quantum fieri potest, eadem re-
 futare argumenta nititur. Primum omnia
 inquit, id, quod infinitas sectiones admit-
 tit, non eo modo magnum, parvumque
 dici debere, quod isti putant. Dicimus ve-
 ro, & pronunciamus locum & magnitudi-
 nem, & quæcunque de genere conti-
 nuorum sunt parva, in nonnullis etiam
 paucitatis nomen usurpamus, ut his, qui-
 bus hoc nomen propriè quadret, quando
 scilicet determinatam quantitatem con-
 tinuam ostendere lubet, ut in tempore &
 paruum & paucum temporis dicere con-
 fuerimus, ut paucum tempus duas horas,
 aut tres arbitantes, non vero, inquit, ex-
 cludimur propter paruitatem à divi-
 sione continui. Potentia enim, qua diuidi
 quantitas qualibet continua potest, et-
 tiam illi paruo inerit. Præterea, si com-
 positæ lineæ, quatenus lineæ existunt, in
 puncto diuidi posse dicantur, quamquam
 paruum esse prædicetur de infecabilibus
 quod statim obiiciunt, nihilo minus
 puncta tamen huic infinita insunt, po-
 tentia: quod necesse est, ut ipsi quoque
 fateantur, cum lineæ omni puncta infesse
 concedunt. Hæc vero atomos lineæ, sicut
 lineæ: qua igitur ratione lineæ existit, ea
 non minus habebit puncta potentia infi-
 nita, quam quælibet aliarum, quæ com-
 positæ dicuntur. Quod si punctis prædi-
 ta sit, secundum quamlibet etiam pro-
 portionem eam diuidere licet, quem-
 admodum quælibet non infecabilis diuidi
 potest. Ad hæc, constat magnum ex
 paruis quibusdam componi: ut autem ex
 his quibusdam videtur, atoma, & imper-
 tia parua nominari debent: vel ut alte-
 rius huius sectæ hominibus aridet: paruum
 dicitur, quod sectiones subit defini-
 titas. At quæ ab illis, quid tandem
 magnum erit, si magnum aliquod in pau-
 ca quædam infecabilia diuidi accidat, to-
 tum autem quodlibet magni instar diuidi-
 ditur, qualecunque tandem totum istud
 appelletur. Ad parces enim suas comparatum
 magnum dicitur. Melius autem dici
 videtur magnum esse, quod infinitarum
 sectionum sit capax: paruum vero, quod
 finita diuisione consumatur. Infinita au-
 tem eiusmodi impertia infecabilia e-
 runt parua, aliquando etiam non protinus
 in hæc atoma parua, sed parua, quæ
 diuidi rursus poterunt numero quidem
 illa finita dissecabitur, quarum partium
 quælibet pro natura eorum, quæ parua
 dicuntur, rursus secabitur in partes
 finitas. Nam paruum definitum
 ita est, quod secaretur in partes finitas.